

Câhit Gözkân Külliyyât
Kâmîni Mehmet Bey el
yazması "KÛTÛK" den

HÜZZAM BESTE

Gören fütâde olur hüsn ü bî-bahanesine

Dede Efendi

Zencir

Yâr — Gö ren — ren — fü tâ — tâ —
de o lur — lur — hüsn —
nü — bî — bî — ba hâ — hâ —
hâ — ne si — ne — Dî —
de — gir — yân — sî —
sî ne — sî — zân —
a mân ey — câ — nım — a — mân —
ey — şe hi — dev — rân — ha câ — nım —
yar Mü — da — da — mı gül — gül —
gi bi git —
mez — mez — e — lin — den —

el den â â yi
 ne dî de gir
 yân si si ne
 sû zân a mân a mân ey
 câ nım a mân ey şe
 hi dev rân he câ nım

*Notist: Bilâl Kavçakar
 Tashi: Cemil Altınbilek*

Gören fütâde olur hüsn ü bî-bahanesine
 Acep bahâ mı yeter tarz-ı nâzikânesine
 Müdâm gül gibi gitmez elinden âyine
 Kapılmış ah ki bilmem o dil-rûbâ nesine

TERENNÜM

Dîde giryân, sîne sûzân amân ey cânım amân
 Ey şeh-i devran hâ cânım

Fütâde : Düşmüş, düşkün, tutkun müptelâ
 Hüsn : Güzellik
 Bahâ : Kıymet, değer
 Müdâm : Devam eden, sürekli, şarap
 Âyn : Yüz, asıl
 Dilrûbâ : Gönül çelen
 Dîde : Göz
 Giryân : Ağlayan
 Sîne : Gönül
 Sûzân : Yanan, yakıcı
 Şeh-i devrân : Âlemin şâhı